

for Lygten til mange andre Tider af Aaret, f. Eks. om Vinteren i klart Maaneskin. Er Vejen jævn, kan man da ofte se Cyklist og Fodgængere i langt større Afstand end i de lyse Nætter om Sommeren, hvor det jo tit kan blive mørkt f. Eks. paa Grund af Taage. Da kan man ofte komme tæt paa hinanden uden at se hinanden. Jeg tror nok, de fleste Cyklist ville synes bedst om at være fri for Lygtetvangen, idet de helst undgaa at køre med tændt Lygte, naar det da ikke er saa mørkt, at de slet ikke kunne se at køre. Det er nemlig saaledes, at naar Lygten skinner klart foran dem, kunne de ikke se ret langt frem, og saa skulle de være meget forsigtige for ikke at køre mod nogen. Paa den anden Side blive de ogsaa temmelig modige, idet de sige til sig selv: Jeg har Lygte paa, saa andre kunne nok tage sig i Agt for mig. Det er meget uheldigt for Landboerne at have Lygtetvang, for de kunne jo godt være kørte ud ved Dagens Lys og tilfældigvis ikke være komne hjem før Aften, som de havde beregnet. Have de saa glemt deres Cyklelygte hjemme, staa de der og ere nødte til at passere Vejen til Fods med Cyklen, skønt Vejret mulig er klart og lyst nok til, at de kunne se at køre. Den nærmeste Grund til, at jeg har stillet Forslaget, er imidlertid, at jeg synes, Lygtetvangen vil give Cyklisterne Herredømmet over Landevejene, saa at de i Grunden kunne tvinge de kørende hen, i hvad Retning de ville. Som jeg sagde før: Naar en Cyklist kommer med tændt Lygte, er han temmelig vis paa, at ingen kører paa ham, han kører derfor lidt raskere, end han ellers vilde. Møder han en Vogn, viger Hesten ganske naturlig til Side for det Lys, der møder den, den gaar ikke over ham, saa Cyklisten kan vide sig sikker, men de, der ere paa Vognen, kunne blive tvungne hen til Grøften og muligvis helt ned i den, fordi Cyklisten ikke kører paa den Side af Vejen, han skal. Sæt han kommer kørende midt paa Vejen og hører, at der kommer en Vogn, saa ved han ikke saa lige, hvor Vognen er, og han kan lige saa let svinge til den forkerte som til den rigtige Side og derved tvinge Hesten ud i Grøften. Lygten er slet ikke nogen Betyggelse. Jeg kender det af Erfaring, at den, der cykler med tændt Lygte, let kan køre paa Folk. Jeg har set, hvordan en Cyklist med tændt Lygte kørte lige ind paa Hesten, og det var var et Vidunder, at det ikke gik galt: der gik ikke andet i Stykker end Cyklen. Men havde han undladt at tænde Lygten, var der ikke

sket noget som helst, idet man den Gang i en Længde af 5—6 Vejtræer kunde se enhver Genstand paa Vejen. Han var kommen med Cyklelygten tændt ned ad en Bakke og saa ikke Vognen, for han var lige inde paa den, og den kørende kunde ikke vige til Side for ham. Her gælder jo nemlig det, at om Aftenen kan man ikke benytte de Regler, som ere foreskrevne i Ændringsforslag Nr. 8 til § 3. Om Aftenen kan det hverken hjælpe, at man rækker Pisten op eller holder Armen i Vejret, det kan Cyklisten ikke se, han skal passe Vejen og kan kun overse et kort Stykke foran sig. Jeg antager, at de fleste ærede Medlemmer ville have den samme Tanke som jeg, at det var heldigst, om vi ude paa Landet bleve fri for denne Lygtetvang. At det kan være nødvendigt, at man inde i Byerne kører med Lygte, skal jeg ikke sige noget imod. Men her er der jo heller ikke saa megen Fare for, at Køretøjerne komme galt af Sted, fordi Hestene i Byerne ere meget mere vant til at komme ud i Verden end de Heste, vi have hjemme paa Landet. Naar vi paa Landet skille os af med vore Heste, ere de i Reglen komne til den Alder, at de ere vant til at færdes og se alt muligt. Naar vi begynde at køre med et Par Plage, ere de ofte meget sky. I min Egn er det alle Landboeres Ønske at blive fri for Lygtetvang. Det er et Ønske baade hos dem, der færdes med Cykle, og dem, der færdes med Vogn. Skulle de have Lygten tændt, naar det er mørkt, køre de rask, og uden Lygten køre de med langt mindre Fart, og saa kunne vi meget bedre undgaa dem. Jeg kan ikke billige, at det skal være paabudt at køre med Lygte, og jeg vil ønske, at mit Forslag bliver vedtaget her, saa at det kan blive frit, om man vil køre med Lygte eller ikke. Jeg skal hermed slutte og bede ærede Medlemmer, der se paa Sagen ligesom jeg, om at stemme for mit Forslag.

Justitsministeren (Rump): Min Stilling til den foreliggende Betænkning fra Udvalget og til Ændringsforslagene er jo i det væsentlige givet ved mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Jeg udtalte mig den Gang ret udførlig baade om Sagen i Almindelighed og om de enkelte Spørgsmaal. Jeg er fremdeles af den Anskuelse, at dette Spørgsmaal ikke har nogen almen Interesse, at der i Virkeligheden ikke rundt omkring i Landet føles nogen Trang til en saadan Lov. Selvfølgelig er der dem, der ønske en saadan Lov, nemlig de, der have foranlediget dette Lovfor-